

sker ikke nogen som helst Skade ved, at der holdes Andejagt i August Maaned. Omkring den 1. August er næsten alle de Graaandekuld, som udruges her i Landet, fuldstændig flyvefærdige, ikke alene flagrefærdige, men øvede Flyvere; der er enkelte Smaakuld, det indrømmer jeg, enkelte Efternølere, der har haft daarlige Mødre, som ikke har været forudseende, men i det store og hele er de flyvefærdige den 1. August. I hvert Fald burde man ikke udstrække Fredningen længere end til den 15. August, for i sidste Halvdel af August Maaned kommer hele det store Træk Syd paa af Graaænder fra de nordlige Lande, Sverige, Norge og Finland og endnu længere Nord fra, fra de store russiske Søer og Floder; de ligger i vore Fjorde og Vige og i vore Søer i sidste Halvdel af August, og disse Ænder kaster sig i Hundredvis over Landboernes Marker, Bygmarker og Hvedemarken, i Høsttiden, baade, naar der er Lejesæd, paa Lejesæden og paa Negene, naar Kornet er sat i Neg, og det er ganske utroligt, hvad saadant et Andetræk om Aftenen og Morgenens kan afstedkomme af Ødelæggelse paa Kornmarkerne. Det kan lokalt være en fuldstændig Plage i de paa-gældende Uger.

Paa min Hjemegn er det ofte hændt, at Brugere, Gaardforpagtere er kommet og har sagt, at det er rent galt med Ænderne, de ødelægger Kornet i Negene, og om de ikke kan skydes. Og nu er det jo umuligt for en Mand, selv om han har flere Skytter, at lade Skytterne være overalt, hvor Ænderne er paa Markerne om Aftenen, og at afspærre dem fra at kaste sig over Markerne er umuligt. Vi har da fulgt den Fremgangsmaade simpelt hen at sige til de paagældende: Ja, I maa gerne skyde dem, skyd bare væk, hold dem selv borte fra jeres Marker, og har I ikke selv en Bøsse, saa laan en af Skovfogeden og skyd væk paa dem. Mere kan man ikke gøre.

Det vil være ganske urimeligt ikke at give Tilladelse til at skyde disse Ænder i sidste Halvdel af August Maaned. Det er atter her udelukkende en Fiskerinteresse, en ensidig Fiskerinteresse, den højtærede Landbrugsminister varetager ved sit Lovforslag. For Fiskerne er det nemlig ikke ganske ligegyldigt, om der maa skydes Ænder i August Maaned eller først fra 1. September, thi det er først efter 1. September, at de samme Ænder gaar til Søs, saaledes at Graaandejagten ude paa Søen har Interesse for Fiskerne. Men for Landboerne har det den største Interesse at have Lov til at skyde Graaænderne i Høsttiden. Jeg

vil derfor meget tilraade at give denne Tilladelse, og de Zoologer og vor fremragende Ornitolog Vekselerer Schiøler, som jeg har drøftet dette Spørgsmaal med, er ganske enige i, at det er fuldkommen uskadeligt for Andebestanden, at de skydes i August Maaned, fordi største Delen af disse Ænder i Virkeligheden er Trækænder, der kommer udefra og gaar Syd paa.

Saa er der forskellige andre Andefugle; der er f. Eks. den smukke Gravand, som det ærede Medlem Hr. Ulrich omtalte, en mere og mere sjælden Fugl, men en ualmindelig smuk Andefugl, der dog som Spisevildt er af overmaade ringe Kvalitet. Det vilde efter Zoologers og Ornitologers Anskuelse, som efter alle vildtelskende Jægeres Mening være det eneste rigtige, om denne Fugl blev fredet hele Aaret rundt, og det vilde være Synd og Skam, om denne Fugl skulde blive et fuldstændigt Kuriosum her i Landet. Den eneste Maade at forhindre dette paa er imidlertid, at den fredes hele Aaret rundt.

Endvidere er der Graagaasen. Graagaasen er jo en dansk Standfugl. Den burde efter min Mening fredes ganske som Dykænderne fra 1. Februar til 31. August. Derimod vil det være rimeligt som hidtil at skyde Sædgaasen, som er en Fugl, der kommer fra de nordlige Lande, en Trækfugl.

Dernæst er der Svanefuglene, Knopsvanen, Sangsvanen og Pibesvanen. Knopsvanen er en Fugl, som bliver mere og mere sjælden her i Landet. For at værne om den, saa den ikke bliver en ren Fortidsfugl i vor danske Fauna, burde den ligesom Gravanden efter min og efter al Sagkundskabs Mening fredes hele Aaret rundt. Med Sangsvanen forholder det sig anderledes. Den vilde det være rimeligt at frede fra 1. Februar til 14. November, saaledes at det ikke bliver muligt at drive samme Udrydelseskrig imod denne Fugl, som der er drevet imod Graaanden i strenge Vintermaaneder i Vaagerne. Ogsaa hvad Sangsvanen angaar, har jeg set hjemme paa min Egn, hvorledes de bliver forfulgt og udryddet i Vaagerne i strenge Vintre. Der bygges Isbarrierer, Isskærme, bag hvilke Skytterne sidder, og naar saa Svanerne kommer trækende og kaster sig i Vaagerne, bliver de plasket ned. De har kun de smaa Vaager, hvor man ved, de maa komme — der er ingen Vej udenom, de skal til Vandet. Det er derfor en sikker Maade til at gøre lyst blandt denne i Forvejen ikke talrige Fuglebestand. Sangsvanen er en af de smukkeste Svanefugle her i Landet, og der burde derfor efter min Mening være effektive Frednings-